

Vlaams
Parlement

stuk **1267** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 30 september 2011 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende de wijziging
van het decreet van 13 juli 1994
betreffende de rustpensioenen toegekend
aan de vastbenoemde personeelsleden van
de VRT en betreffende de overlevingspensioenen
toegekend aan de rechtverkrijgenden van
die personeelsleden

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	13
Protocol nr. 288.941 houdende de conclusies van de onderhandelingen van 20 april, 10 mei en 1 juli 2010 die gevoerd werden in het sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest	19
Advies van de Raad van State	39
Ontwerp van decreet	49

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Juridisch kader

Met de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (artikel 9) zijn de gemeenschappen bevoegd geworden om de pensioenregelingen vast te stellen van de gedecentraliseerde diensten die onder hen ressorteren.

De pensioenregeling van de vastbenoemde personeelsleden van de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) is vastgelegd met het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden.

Het decreet werd sindsdien meermaals gewijzigd, onder meer op 22 december 1995 (het ‘minidecreet’), op 29 april 1997 (bij de omzetting van de VRT in een nv van publiek recht), op 13 april 1999 (om de rechten van statutaire orkest- en koorleden te regelen) en op 23 december 2005 (om de minimumpensioenen gelijk te schakelen aan de minimumpensioenen van het rijk).

2. Doelstelling

Onderzoek door de diensten van de VRT uitgevoerd in samenwerking met de studiedienst van de Pensioendienst van de Openbare Sector (PDOS) toont aan dat de regelgeving zoals ze is opgenomen in het decreet van 13 juli 1994, een getrouwe afspiegeling vormt van de berekenings- en verrekeningsregels zoals ze op dat tijdstip ook gebruikelijk waren voor de overige pensioenen van het openbaar ambt.

Sedert 1994 heeft de regelgeving echter een hele evolutie ondergaan en hetzelfde onderzoek toonde aan dat de VRT-regelgeving die evolutie op enkele essentiële punten niet heeft gevolgd. Dit brengt niet alleen de rechtszekerheid voor de VRT-personeelsleden en -gepensioneerden in het gedrang, maar veroorzaakt ook problemen bij de uitvoering van de verrekeningssystemen die er bestaan tussen de diverse pensioenregelingen van de openbare en de private sector binnen de eerste pijler en tussen de Belgische eerste pijler en de pensioenregelingen van de instellingen van internationaal publiek recht.

Met dit voorontwerp van decreet wil de Vlaamse Regering de VRT-pensioenregeling aanpassen zodat ze op die essentiële punten opnieuw gelijkloopt met de regels die gelden voor de pensioenen ten laste van de openbare schatkist (en die eveneens gelden voor de pensioenen van de andere ambtenaren die functioneren binnen de bevoegdheidssfeer van de Vlaamse Gemeenschap) en dit niet alleen op vandaag, maar ook voor de toekomst.

Het betreft aanpassingen op de volgende essentiële punten, die verder zullen worden toegelicht bij de artikelsgewijze bespreking:

- de invloed van deeltijds werk en afwezigheidsperiode op de pensioenberekening;
- de perequatieregeling;
- de invoering van een pensioencomplement wegens leeftijd;
- de regeling van het verband tussen de VRT-pensioenregeling en deze van de instellingen van internationaal publiek recht;
- de mogelijkheid om afstand te doen van het recht op statutair pensioen voor bepaalde diensten.

II. COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel handelt over de bevoegdheid. Hier wordt verwezen naar de algemene toelichting.

Artikel 2

Dit artikel handelt over de invloed van loopbaanonderbreking en andere afwezigheidsperiodes op de pensioenberekening.

Het VRT-pensioendecreet van 13 juli 1994 bevat een aantal bepalingen die de in aanmerkingneming van deze periodes van afwezigheid voor de statutaire pensioenberekening regelen.

Onderzoek uitgevoerd door de studiedienst van de PDOS in samenwerking met de VRT heeft aangetoond dat deze bepalingen niet meer in overeenstemming zijn met wat op vandaag inzake pensioenen in de openbare sector gebruikelijk en ook wenselijk is.

Sedert 1994 is de maatschappelijke organisatie enorm geëvolueerd. Deeltijds werk in al zijn facetten en vormen kwam vroeger wel voor, maar in veel mindere mate dan vandaag.

Het feit dat het Pensioendecreet van de VRT voor deze en andere vormen van al dan niet deeltijdse afwezigheden over onvoldoende of niet aangepaste bepalingen beschikt, zorgt voor rechtsonzekerheid voor de pensioengerechtigde statutaire VRT-medewerker.

Binnen het pensioenstelsel van de rijksambtenaren werd er (in de vorm van twee genummerde KB's – nr. 206 van 29 augustus 1983 tot regeling van de berekening van de pensioenen van de openbare sector voor diensten met onvolledige opdracht en nr. 442 van 14 augustus 1986 betreffende de weerslag van sommige administratieve toestanden op de pensioenen van de personeelsleden van de overheidsdiensten) een regeling uitgewerkt. Deze regeling wordt nu ook al geruime tijd quasi algemeen toegepast binnen alle andere openbare pensioenregelingen, en geldt dus ook voor de pensioenen voor de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse openbare instellingen die aangesloten zijn bij de 'pool der parastatalen' (stelsel van de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden).

De Vlaamse Regering is samen met de studiedienst van de PDOS van oordeel dat het wenselijk is dat de VRT-pensioenregeling zich zou aansluiten bij de veralgemeende regeling zoals hierboven aangegeven.

De tekstwijziging van het Pensioendecreet die daarvoor noodzakelijk is, wordt best uitgevoerd in zo algemeen mogelijke bewoordingen, om te vermijden dat men bij kleinere wijzigingen op latere datum telkens opnieuw naar de decreetgever moet stappen om de regeling aan te passen. Een rechtstreekse doorverwijzing naar de federale regelgeving die trouwens, zoals al aangegeven, reeds voor alle andere Vlaamse ambtenaren geldt, is het meest aangewezen. Dat zorgt er ook voor dat de diverse regelgevingen ook in de toekomst aan elkaar aangepast zullen blijven, wat problemen inzake de doorfacturering van pensioendelen aan andere openbare pensioenregelingen (bij toepassing van de wet van 14 april 1965) voorkomt.

Het voorgestelde nieuwe derde lid van artikel 15 vergt wat nadere toelichting.

De aanrekening voor de pensioenen van de afwezigheden (al dan niet met loon) wordt gestuurd door het KB nr. 442 van 14 augustus 1986 (BS 30 augustus). Belangrijk hierbij zijn de afwezigheden bedoeld in artikel 3, §1, 6° (al meermaals gewijzigd), van dat besluit (elke afwezigheid gedurende welke een personeelslid in een administratieve toestand is geplaatst die het in staat stelt om, met behoud van een bezoldiging of wachtgeld, zijn beroepsactiviteiten definitief te verminderen of te beëindigen tijdens de periode die aan zijn opruststelling onmiddellijk voorafgaat).

Dergelijke afwezigheden (samen met de anderen voorzien in artikel 3, §1) mogen als dienst in aanmerking genomen worden voor de berekening van de pensioenen, maar de aanrekening is gecontingenteerd in functie van de leeftijd van de betrokkenen (een percentage tussen de 20 en 25 van de voor de pensioenberekening in aanmerking genomen loopbaan).

Bij volledige toepassing van het KB nr. 442 van 14 augustus 1986 zonder correctie, zou het er dus toe kunnen leiden dat door het samennemen met de eventuele andere afwezigheden voorzien in artikel 3, §1, van het KB nr. 442 de afwezigheden zoals vermeld in het voorgestelde nieuwe derde lid van artikel 15 van het VRT-pensioendecreet voor in aanmerkingneming worden afgetopt (het zou ook kunnen van niet maar dat hangt dus individueel af van het beroepsverleden van de betrokkenen).

In de akkoorden die tussen de VRT en zijn voogdijoverheid werden gesloten over de uitstroommaatregelen als onderdeel van het VRT-besparingsplan is echter afgesproken dat deze afwezigheden voor pensioenberekening niet zullen worden afgetopt, vandaar dat ze door het nieuwe derde lid van artikel 15 aan het toepassingsgebied van de federale regelgeving worden onttrokken. Gezien het gaat om een dienstvrijstelling met wedde (eigenlijk een vorm van betaald verlof) worden ze daardoor voor de pensioenberekening steeds in aanmerking genomen voor hun niet-ingekorte duur.

Artikel 3 en 7

Deze artikelen handelen over de gehele of gedeeltelijke afstand van het statutair pensioenrecht voor bepaalde diensten.

In de loopbaan van een werknemer komen meer en meer gemengde loopbanen voor waardoor men, in de loop van zijn carrière, voor verschillende diensten aan verschillende pensioenregelingen, en dan soms nog in diverse varianten, in de eerste pijler onderworpen is, bijvoorbeeld de diverse berekeningsvarianten in de gewone werknemersregeling, de regelingen van de openbare sector en zelfs de zelfstandigenregeling.

Soms kunnen de diverse loopbaanperioden in aanmerking genomen worden in verschillende regelingen, maar geven ze aanleiding tot een verschillend eindresultaat voor de gepensioneerde. Er moet dan billijkheidshalve in de reglementering een mogelijkheid worden ingebouwd voor de pensioeninstelling om, hetzij ambtshalve – voor zover detecteerbaar – hetzij op verzoek van de begunstigde indien de pensioeninstelling zelf over onvoldoende inlichtingen beschikt om een doordachte beslissing te nemen, de meest voordelige oplossing voor de begunstigde te kiezen. De federale wetgever heeft dit al vroeg ingezien.

Zo bevat de algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen in zijn artikel 8, §4, de volgende bepaling:

“Voor de berekening van het rustpensioen wordt geen rekening gehouden met de diensttijd en de perioden waarvan het in aanmerking nemen nadelig zou zijn voor de betrokkene.”.

Het decreet van 13 juli 1994 tot regeling van de statutaire rust- en overlevingspensioenen bevat geen dergelijke bepaling.

Het decreet bevat wel een mogelijkheid om op eigen verzoek afstand te doen van de uitbetaling van de totaliteit van het pensioen (artikel 102 tot en met 105), maar deze bepalingen volstaan hier niet. Bij de opschorting van de uitbetaling voor een bepaalde periode blijft het basisrecht op zich immers bestaan, en het is hier wel degelijk nodig afstand te kunnen doen van het recht op statutair pensioen voor bepaalde dienstperioden.

Enkel op die manier kunnen die dienstperioden in aanmerking genomen worden voor de vaststelling van het recht in andere regelingen. Het inbouwen van een oplossing voor deze problematiek wint meer en meer aan belang, vooral sedert het uitbouwen van aanvullende pensioenregelingen in de tweede pensioenpijler.

Bij het vergelijken van de opgebouwde rechten, moet dan ook voor een realistische vergelijking tussen de verschillende mogelijke regelingen steeds de som worden genomen van de opgebouwde rechten in de eerste en de tweede pensioenpijler voor dezelfde tijdsperiode.

Aangezien ook binnen de VRT een aanvullend bedrijfspensioenplan is opgebouwd, verdient het zeker aanbeveling het VRT-pensioendecreet aan deze gewijzigde toestand aan te passen.

De toepassing van deze wijziging kan enkel gunstige gevolgen hebben voor de uitgaven van het financieringsorganisme voor de statutaire VRT-pensioenen.

Het voorgestelde nieuwe artikel 25bis laat de pensioeninstelling daarbij toe ambtshalve op te treden, het voorgestelde nieuwe artikel 105bis laat de afstand op verzoek van de begunstigde toe.

Artikel 4

Dit artikel handelt over de aanpassing van de perequatieregeling.

Oorspronkelijk werd de perequatie van de rust- en overlevingspensioenen geregeld overeenkomstig bepalingen zoals voorzien in de wet van 9 juni 1969 betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector. Deze bepalingen vormden één referentie – het rijksstatuut – die in het verleden door alle openbare instellingen werd gevolgd.

Vandaag omvat het beheer van de perequatie het verzekeren van de opvolging van sterk uiteenlopende statuten, meer bepaald het federale statuut, deze van de verschillende gemeenschappen en gewesten, de autonome overheidsbedrijven enzovoort.

Tal van instellingen zijn geëvolueerd, hetzij doordat zij overgeheveld werden van het ene bestuursniveau naar het andere, hetzij doordat zij autonoom geworden zijn met een eigen statuut, hetzij doordat zij gesplitst werden. De statuutwijzigingen zijn niet altijd bekend. De perequatie wordt in dat geval toegekend op basis van een onzekere rechtsgrond – met regularisaties achteraf – of zij wordt niet uitgevoerd, wat nadien dan weer aanleiding geeft tot de uitkering van achterstallen.

Het gebeurt ook steeds vaker dat graden worden afgeschaft. Voor de gepensioneerden met die graden moet de loonschaalevolutie van de afgeschafte graden gesimuleerd worden, met het risico van willekeur en incoherentie. Dit probleem wordt steeds scherper door de stijgende levensverwachting en het toenemend aantal reorganisaties dat zich binnen de openbare dienst voordoet.

Om aan deze problematiek tegemoet te komen, voert de wet van 25 april 2007 betreffende de pensioenen van de openbare sector in zijn hoofdstuk IV daarom een totaal nieuw perequatiemechanisme in. De nieuwe regeling, dit wil zeggen een op loonkorven gebaseerd perequatiemechanisme dat om de twee jaar in werking wordt gesteld, maakt het mogelijk tegemoet te komen aan de zwakheden en ongelegen gevolgen van het vroegere systeem. Het belang van de nieuwe formule ligt ook hierin dat zij de perequatie meer solidair en doorzichtig maakt. Alle pensioenen worden gekoppeld aan de tweejaarlijkse (referentieperiode waarin de loonsevolutie wordt gemeten) evolutie van een precies omschreven loonkorf en alle pensioenen van dezelfde korf genieten dezelfde perequatie, op basis van hetzelfde percentage. Men loopt, met andere woorden, niet langer het risico dat bepaalde groepen binnen de gepensioneerden van de openbare sector onvoldoende of niet meer in aanmerking komen omdat de herzieningen met betrekking tot hun graad onzeker zijn (bijvoorbeeld oud-titularissen van intussen afgeschafte of in onbruik geraakte graden).

Kenmerkend is ook dat niet de verloningsevolutie van het personeel in actieve dienst wordt gemeten, maar de verloningsevolutie van de graden die voorkomen in de meest representatieve rustpensioenen van de betrokken korf die zijn ingegaan binnen de vier jaar voorafgaand aan de referentieperiode waarin gemeten wordt. Daarbij wordt rekening gehouden met de evolutie van de maxima van de weddenscalen, de weddenbijslagen, het vakantiegeld en de eindejaarspremie.

Overlevingspensioenen komen niet in aanmerking voor de samenstelling van de korf en de loonmeting, maar genieten natuurlijk wel de perequatie. De perequatie is gelijk aan het percentage waarmee de globale bezoldiging op het einde van de referentieperiode is toegenomen ten opzichte van de bezoldiging op 31 december van het jaar dat voorafgaat aan die referentieperiode. Hieraan dient toegevoegd dat de uitzonderlijke situaties waarin sommige gepensioneerden zodanig belangrijke perequaties genieten dat zij meer krijgen als gepensioneerde dan toen zij nog actief waren, zich normaliter niet meer kunnen voordoen wegens de nivellering die door de korven wordt teweeggebracht. De ‘categoriale’ perequatie wordt in wezen omgevormd tot een algemeen recht.

Ondanks de voordelen verbonden aan het nieuwe mechanisme verhoogt het de algemene kostprijs van de perequatie niet merkbaar.

Overwegende dat de perequatieregeling behoort tot de algemeen geldende principes voor de rust- en overlevingspensioenen van alle statutaire medewerkers van de openbare sector en het decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT-pensioenen nog een andersluidende bepaling bevat in het artikel 37, §2, is het aangewezen om de tekst van het decreet aan te passen aan de gewijzigde regelgeving.

De tekstwijziging wordt uitgevoerd in zo algemeen mogelijke bewoordingen, om te vermijden dat men bij kleinere wijzigingen op latere datum opnieuw naar de decreetgever moet stappen om onze regeling aan te passen. Een gewone doorverwijzing naar de federale regelgeving is het meest aangewezen.

Het perequatiemechanisme (praktisch beheerd door PDOS) werkt samengevat ongeveer als volgt: gedurende een peilperiode van twee jaar, voorafgaand aan de eigenlijke perequatie, wordt via een systeem van gewogen gemiddelden voor alle personeelsleden die tot een bepaalde ‘korf’ behoren (en benoemd zijn in een graad die voorkomt in de meest representatieve rustpensioenen binnen de korf) de gemiddelde stijging van de loonschalen opgemeten (dus effectief de totale schalen, niet de individuele verloning van een personeelslid telt, die uiteraard door het systeem van de baremieke verhogingen kan verhogen zonder dat er aan de weddenschaal zelf iets verandert). Dat percentage wordt dan toegekend aan alle gepensioneerden die vroeger als actief personeelslid deel uitmaakten van de betrokken korf (VRT wordt ondergebracht in korf 3 – Vlaamse Gemeenschap).

De eerste peilperiode liep van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2008, met perequatie op 1 januari 2009. De tweede peilperiode liep van 1 januari 2009 tot en met 31 december 2010, met perequatie op 1 januari 2011.

De VRT-gepensioneerden ontvingen beide perequaties. Zoals hierboven aangegeven ontvangen alle gepensioneerden die tot dezelfde korf behoren hetzelfde percentage. Niemand ontvangt (binnen dezelfde korf) procentueel minder. Gezien de dadelijke toepassing, waren/zijn er geen retroactieve betalingen.

Artikel 5

Dit artikel handelt over de invoering van het pensioencomplement leeftijd.

De wet van 12 augustus 2000 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen, zoals nadien gewijzigd, voert voor de rustpensioenen ten laste van de openbare schatkist (artikel 2, 1°) een complement wegens leeftijd in, dat als volgt wordt omschreven in artikel 5.

“Art. 5. Het nominaal bedrag van de in artikel 2 bedoelde rustpensioenen (eventueel beperkt tot het maximum van $\frac{3}{4}$, bepaald in artikel 39, eerste lid van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, in voorkomend geval verminderd krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 206 van 29 augustus 1983 tot regeling van de berekening van het pensioen van de openbare sector voor diensten met onvolledige opdracht) wordt, voor de werkelijk gepresteerde diensten na 31 december 2000, verhoogd met een pensioencomplement waarvan het bedrag als volgt wordt vastgesteld:

- 0,125 % van dit nominaal bedrag voor elke maand begrepen tussen de eerste dag van de maand die volgt op die van de 60e verjaardag van het personeelslid en de laatste dag van de maand van zijn 62e verjaardag, zonder dat het bedrag van het complement per maand werkelijk gepresteerde dienst minder dan 15 EUR per jaar mag bedragen aan het spilindexcijfer 138,01;
- 0,167 % van dit nominaal bedrag voor elke maand begrepen tussen de eerste dag van de maand die volgt op die van de 62e verjaardag van het personeelslid en het einde van zijn loopbaan, zonder dat het bedrag van het complement per maand werkelijk gepresteerde dienst minder dan 20 EUR per jaar mag bedragen aan het spilindexcijfer 138,01.

Voor de toepassing van dit artikel worden enkel de verlopen met behoud van bezoldiging gelijkgesteld met werkelijk gepresteerde diensten.

Indien het personeelslid, tijdens de in het eerste lid bedoelde perioden, diensten met onvolledige opdracht heeft verstrekt, worden die perioden in aanmerking genomen ten belope van het gedeelte dat de werkelijk gepresteerde diensten vertegenwoordigen in verhouding tot dezelfde diensten met volledige opdracht.”.

Verder bepaalt de wet van 12 augustus 2000 in zijn artikel 6:

“Art. 6. §1. De krachtens deze afdeling toegekende rustpensioencomplementen maken integraal deel uit van het pensioen. (inwerkingtreding: 1 januari 2007)

De toekenning van de complementen mag niet tot gevolg hebben dat het pensioenbedrag de in artikel 39 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen bepaalde grenzen overschrijdt.

Ze worden niet toegekend als bij de berekening van het pensioen een ander tantième dan 1/60, 1/55, 1/50 of 1/48 in aanmerking werd genomen.

Voor de berekening van het rustpensioen worden de diensten en perioden waarvan de inaanmerkingneming zou verhinderen dat het complement wordt toegekend en aldus nadelig zou zijn voor betrokkene, buiten beschouwing gelaten.”.

Uit het samen lezen van artikel 6, §1, van de wet van 12 augustus 2000, waaruit volgt dat het leeftijdscomplement integraal deel uitmaakt van een federale ambtenarenpensioen dat berekend wordt aan 1/55 per dienstjaar, en artikel 9bis, §4, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, waaruit volgt dat alle federale wettelijke bepalingen inzake ambtenarenpensioenen als minimale rechten moeten worden beschouwd, volgt dat het leeftijdscomplement voor de statutaire VRT-gepensioneerden moet beschouwd worden als een minimaal recht.

Aangezien het decreet van 13 juli 1994 houdende de pensioenregeling voor de statutaire VRT-personeelsleden nog in geen leeftijdscomplement voorziet (het bestond toen ook nog niet voor het federaal openbaar ambt) moet het decreet aangepast worden met terugwerking tot 1 januari 2007 (datum waarop de federale regelgeving uitdrukkelijk bepaalt dat het leeftijdscomplement integraal deel uitmaakt van het pensioen).

De tekstwijziging wordt uitgevoerd in zo algemeen mogelijke bewoordingen, om te vermijden dat men bij kleinere wijzigingen op latere datum telkens opnieuw naar de decreetgever moet stappen om deze regeling aan te passen. Een gewone doorverwijzing naar de federale regelgeving is het meest aangewezen.

Voor het financieringsorganisme van de statutaire VRT-pensioenen is de regeling financieel voordelig. De meeruitgaven voor een eventueel complement worden immers ruimschoots gecompenseerd door de daarmee uitgespaarde pensioenuitgaven (voor de tijdsperiode waarvoor het complement wordt toegekend) en de bijkomende inkomsten in de vorm van persoonlijke bijdragen (voor dezelfde periode).

Artikel 6

Dit artikel handelt over de overdracht tussen de Belgische wettelijke pensioenregelingen en deze van de instellingen van internationaal publiek recht.

Inwoners van de Europese Unie die in een van die lidstaten een beroepsactiviteit hebben uitgeoefend die aanleiding kan geven tot de uitkering van een wettelijk pensioen in die lidstaat, en die nadien als personeelslid in dienst treden van een van de instellingen van de Unie (bijvoorbeeld parlement, Commissie, maar ook Euratom, Eurocontrol, Europees patentenbureau enzovoort) en daar als personeelslid een pensioenrecht ten laste van de Unie verwerven, kunnen hun nationale pensioenrechten laten overhevelen naar de Unie zodat hun in de nationale lidstaten uitgeoefende beroepsactiviteit in aanmerking genomen kan worden voor het pensioen ten laste van de organen van de Unie.

Het gaat hier om de uitvoering van artikel 11, §2, van bijlage VIII van het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, zoals vastgelegd in verordening nr. 259/68 van de Raad van de Europese Unie van 29 februari 1968. Deze bepalingen hebben, overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie, rechtstreekse gelding in de lidstaten.

Ongeveer 1% van de VRT-pensioendossiers heeft op vandaag een dergelijk internationaal karakter. In vergelijking met andere openbare werkgevers is dat veel, maar dat is historisch te verklaren. Bij het opstarten van de audiovisuele diensten van de Europese instellingen waren de openbare omroepen immers het traditionele rekruteringsgebied.

Maar ook heel wat gewone administratieve medewerkers die hun loopbaan bij de openbare omroep zijn begonnen, hebben na verloop van tijd hun weg naar een van de instellingen van de Unie gevonden.

De overdracht van deze pensioenrechten, wordt in het VRT-pensioendecreet van 13 juli 1994 geregeld in hoofdstuk VI (artikel 67 tot en met 83). Deze bepalingen, die een exacte kopie vormen van de toen nog geldige federale wet van 21 mei 1991 tot regeling van dezelfde materie, voorzien in een subrogatiesysteem.

Met ingang van de ingangsdatum van het pensioenrecht ten laste van de Unie en tot de uitdoving ervan, wordt door de nationale overheid die normaal het nationale pensioen zou betalen (hier dus de VRT) een maandelijks bijdrage gestort aan de pensioenkas van de Unie, bijdrage die in verhouding staat tot de bij de nationale werkgever gepresteerde diensten die in aanmerking genomen worden voor de pensioenberekening van de Unie.

Deze wets- en decretale bepalingen waren echter in strijd met de tekst van de verordening 259/68 die slechts de betaling van ofwel de actuariële tegenwaarde, ofwel de betaling van een afkoopsom toeliet. De actuariële tegenwaarde heeft tot doel de waarde van een onzekere toekomstige periodieke uitkering te kapitaliseren en resulteert dus uit de berekening van het kapitaal dat overeenkomt met het pensioen waarop de betrokkene in het nationaal kader recht zal hebben, met toepassing van een discontorente wegens de vervroegde uitbetaling ten opzichte van de vervalltermijn, en van een verminderingsfactor, bepaald naar evenredigheid met het risico van overlijden van de begunstigde voor de vervalltermijn en in functie van de leeftijd van de verzekerde en de sterftecijfers, waarbij voor beide factoren rekening wordt gehouden met de tijdsperiode tussen het tijdstip waarop de actuariële tegenwaarde wordt vastgesteld, en dat waarop het pensioen zou zijn toegekend.

De berekening van de afkoopsom daarentegen kan bij bijdrageplichtige pensioenstelsels bestaan in de som van de door de verzekerde en in voorkomend geval de door diens werkgever betaalde bijdragen, eventueel vermeerderd met de intresten.

Het subrogatiesysteem was uiteraard voordelig voor de Belgische nationale instellingen (gezien de gespreide betaling en eventueel zelfs – bij voortijdig overlijden – het wegvallen van enige betaling) maar nadelig voor de organen van de Unie.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft dan ook stelselmatig de Belgische regeling betwist en uiteindelijk kwam men tot een onderling akkoord waarbij de Belgische wetgeving in overeenstemming werd gebracht met de bepalingen van verordening 259/68, waarbij gekozen werd voor het systeem van de afkoopsom.

Dit alles werd geconcretiseerd in de nieuwe wet van 10 februari 2003, die wordt toegepast voor alle aanvragen tot overdracht ingediend vanaf 1 januari 2002. Deze nieuwe wet is echter enkel van toepassing op die pensioenregelingen waarvoor de nationale wetgever rechtstreeks bevoegd was.

Hoewel de nationale wetgever de gemeenschappen en gewesten duidelijk verzocht analoge maatregelen te nemen voor de pensioenregelingen die onder hun bevoegdheid vielen (zie daarover onder meer de memorie van toelichting bij artikel 3 van de nieuwe wet (*Parl. St. Kamer* 2002-03, DOC 50 2101/001) werd de verouderde VRT-regeling tot op vandaag niet gewijzigd.

Dit gaf dan ook dadelijk aanleiding tot problemen voor de afhandeling van dossiers van de openbare omroep, waarbij ook de aansprakelijkheid van België in het gedrang werd gebracht. In een aantal analoge zaken (onder andere arrest d.d. 17 juli 1997 in zaak C-52/96, Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk Spanje) oordeelde het Hof van Justitie immers dat het de lidstaten zelf zijn die de gepaste maatregelen moeten nemen. Interne problemen binnen de lidstaat mogen het tijdig nemen van de maatregelen niet beletten.

In verscheidene VRT-dossiers vorderden de organen van de Unie dan ook ten opzichte van de VRT de toepassing van de bepalingen van de wet van 10 februari 2003, terwijl dit – overeenkomstig de bepalingen van het Pensioendecreet – niet ging.

Uiteindelijk, om de dossiers op nationaal vlak niet te laten ontsporen en de juiste opbouw van de pensioenrechten bij de Unie van de gewezen collega's niet verder in gevaar te brengen, deelde de VRT per aangetekend schrijven d.d. 23 maart 2006 aan de PDOS (voor statutaire pensioenen belast met de uitvoering van de bepalingen van de wet van 10 februari 2003) mee dat de VRT bereid was om voortaan, in afwachting van de noodzakelijke decreetswijziging, de bepalingen van de wet van 10 februari 2003 voorlopig toe te passen. De toepassing van de nieuwe wet is tot op vandaag de administratieve praktijk.

Met een aangetekend schrijven d.d. 1 oktober 2007 bracht de VRT de gemeenschapscommissaris bij de VRT op de hoogte van het feit dat, aangezien het VRT-pensioendecreet op het vlak van internationale pensioentransfers in strijd was met de Europese regelgeving, het desbetreffende hoofdstuk van het decreet de facto buiten werking werd gesteld en dat er, in afwachting van een herziening van het Pensioendecreet, werd overgegaan tot de toepassing van de bepalingen van de federale wet van 10 februari 2003.

Het verdient uiteraard aanbeveling de bepalingen van het VRT-pensioendecreet in overeenstemming te brengen met de voorschriften van verordening 259/68 van de Raad van de Europese Unie en met de administratieve praktijk op vandaag.

De tekstwijziging wordt uitgevoerd in zo algemeen mogelijke bewoordingen, om te vermijden dat men bij kleinere wijzigingen op latere datum telkens opnieuw naar de decreetgever moet stappen om onze regeling aan te passen. Een gewone doorverwijzing naar de federale regelgeving is het meest aangewezen.

Het behoud van de ingangsdatum van 1 januari 2002 voor de nieuwe regeling is daarbij essentieel omdat die datum dan gelijkloopt voor alle Belgische pensioenregelingen van de 'eerste pensioenpijler'.

Het Europese ambtenarengerecht heeft in beroep de eis van Belgische werknemers van instellingen van de Unie die op basis van hun ambtenarenstatuut bij de Unie terugwerking vroegen tot op een vroegere datum, afgewezen (arrest d.d. 18 december 2008 in gevoegde zaken T-90/07P en T-99/07 P, Koninkrijk België en Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Emmanuel Genette).

De nieuwe regeling is voordelig voor het financieringsorganisme van de statutaire VRT-pensioenen, vooral op het vlak van de beheerskosten. Tegenover de jarenlange betaling van een maandelijkse som met de daaraan verbonden behandelingskosten staat nu de eenmalige betaling van een afkoopsom, waarna het dossier definitief kan worden afgesloten.

Tot slot kan gemeld worden dat, voor wat betreft de wettelijke pensioenen van de contractuele VRT-medewerkers, het probleem niet rijst. Deze wettelijke pensioenen behoren immers tot de bevoegdheid van de federale wetgever en daar worden de bepalingen van de wet van 10 februari 2003 automatisch toegepast (de Rijksdienst voor Pensioenen is daarbij verantwoordelijk voor de afhandeling van deze dossiers).

Artikel 7

Voor de toelichting bij dit artikel wordt verwezen naar de toelichting onder artikel 3.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen,
Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen, toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse radio- en televisie-uitzendingen in België, omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen, toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Artikel 15 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen, toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse radio- en televisie- uitzendingen in België, omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen, toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 15. Alle diensten die verstrekt worden voor de berekening van de pensioenen, worden in aanmerking genomen volgens hun werkelijke duur als het gaat om diensten met volledige opdracht en, als het gaat om diensten met onvolledige opdracht, voor het gedeelte dat ze vertegenwoordigen in verhouding tot dezelfde diensten met volledige opdracht.

De perioden van al dan niet voltijdse afwezigheid die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in de andere artikelen, om in aanmerking genomen te worden voor de pensioenberekening, worden voor de uiteindelijke berekening van het pensioen alleen in aanmerking genomen voor een bepaald percentage van het totaal van de werkelijk gepresteerde diensten. Dat percentage is gelijk aan het percentage dat voor hetzelfde type van afwezigheden en onder dezelfde omstandigheden geldig is voor de berekening van de statutaire pensioenen van de personeelsleden van de federale overheidsdiensten.

De perioden van verlof voorafgaand aan pensionering en van dienstvrijstelling voorafgaand aan pensionering waarin uiterlijk ingestapt is op 1 juli 2011 vallen niet onder de toepassing van het tweede lid.”.

Art. 3. In hetzelfde decreet wordt een artikel 25 bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 25 bis. Bij de berekening van de pensioenen wordt geen rekening gehouden met de diensttijd en de gelijkgestelde perioden waarvan het in aanmerking nemen nadelig zou zijn voor de betrokkene.”.

Art. 4. In artikel 37 van hetzelfde decreet wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

“Met ingang van 1 januari 2009 wordt op de rust- en overlevingspensioenen de perequatie toegepast overeenkomstig de bepalingen die gelden over de rust- en overlevingspensioenen die gelden voor de pensioenen ten laste van de openbare schatkist.

Het toegekende perequatiepercentage is daarbij gelijk aan het percentage dat geldt voor de perequatiekorf van de Vlaamse ministeries, de intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, de extern verzelfstandigde agentschappen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.”.

Art. 5. In hetzelfde decreet wordt een artikel 48 bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 48 bis. Het nominale bedrag van het rustpensioen wordt verhoogd met een complement wegens leeftijd overeenkomstig de bepalingen en onder de voorwaarden die gelden voor de rustpensioenen ten laste van de openbare schatkist. Deze bepaling heeft uitwerking voor alle rustpensioenen die ingaan vanaf 1 januari 2007.”.

Art. 6. In hetzelfde decreet wordt een artikel 66 bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 66 bis. De bepalingen van de overige artikelen van dit hoofdstuk hebben uitwerking voor alle aanvragen tot overdracht die werden ontvangen tot en met 31 december 2001. De afhandeling van aanvragen tot overdracht, ontvangen vanaf 1 januari 2002, worden behandeld overeenkomstig de bepalingen en onder de voorwaarden die vanaf die datum gelden voor de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de openbare schatkist. “.

Art. 7. In hetzelfde decreet wordt een artikel 105 bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 105 bis. Elke persoon die recht heeft op een ter uitvoering van dit decreet toegekend pensioen, kan afstand doen van het statutaire pensioenrecht voor door hem duidelijk omschreven dienstperioden of daarmee gelijkgestelde perioden. Die afstand, die definitief is, moet met een aangetekende brief worden meegedeeld aan de gedelegeerd bestuurder van de VRT voor de ingangsdatum van het pensioen.”.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en
Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

PROTOCOL NR. 288.941 HOUDENDE DE CONCLUSIES
VAN DE ONDERHANDELINGEN VAN 20 APRIL, 10 MEI EN 1 JULI 2010
DIE GEVOERD WERDEN IN HET SECTORCOMITÉ XVIII
VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VLAAMS GEWEST

Agentschap voor Overheidspersoneel

SECTORCOMITE XVIII
VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VLAAMS GEWEST

protocol nr. 288.941

PROTOCOL HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN
VAN 20 APRIL, 10 MEI en 1 JULI 2010 DIE GEVOERD WERDEN IN HET
SECTORCOMITE XVIII VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VLAAMS GEWEST

Houdende

VRT: aanpassingen aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering
inzake de statutaire VRT pensioenen

door de afvaardiging van de overheid, samengesteld uit:

vaste leden

1. de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, voorzitter;
2. de heer Geert Bourgeois, Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand;
3. de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;
4. mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding;
5. de heer Piet Van Roe, gedelegeerd bestuurder van de Vlaamse Radio- en Televisieomroep.

enerzijds,

en de afvaardigingen van de drie representatieve vakbonden:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten, vertegenwoordigd door:

mevrouw Laurette Muylaert
- de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten die onder meer de ACV-Openbare Diensten en de ACV-Transport en Communicatie groepeert, vertegenwoordigd door:

de heer Servaas Le Compte
- het Vrij Syndicaat van het Openbaar Ambt, vertegenwoordigd door:

de heren Francis Van Lindt
 Jos Mermans

anderzijds,

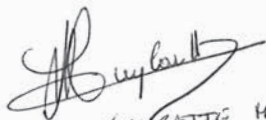
Werd een eenparig akkoord afgesloten over bijgaand voorstel tot aanpassingen aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen.

Bijgaand document maakt integraal deel uit van dit protocol.

Brussel, 02-07-2010

DE AFVAARDIGING VAN DE
REPRESENTATIEVE
VAKORGANISATIES:

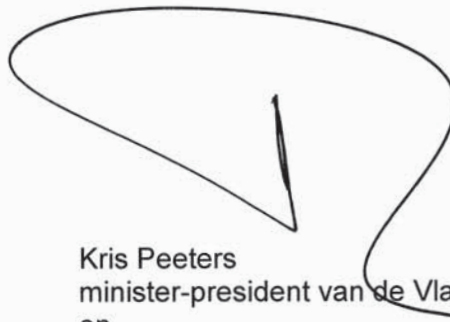
Voor de Algemene Centrale der Openbare Diensten:

LAURETTE HUYLAERT

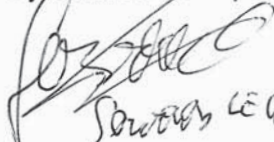
DE AFVAARDIGING VAN DE
OVERHEID

De Voorzitter,

Kris Peeters
minister-president van de Vlaamse Regering
en
Vlaams minister van Economie, Buitenlands
Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid

Voor de Federatie van de Christelijke
Syndicaten der Openbare Diensten

STEVEN LE GENDRE

Geert Bourgeois
Vlaams minister van Bestuurszaken,
Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand

Voor het Vrij Syndicaat van het Openbaar Ambt

FRANCIS VAN LINDT

Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën,
Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening,
en Sport

mevrouw Ingrid Lieten
viceminister-president van de Vlaamse Re-
gering en Vlaams minister van Innovatie,
Overheidsinvesteringen, Media en Armoe-
debestrijding

me. de heer Piet Van Roe
gedelegeerd bestuurder van de Vlaamse
Radio- en Televisieomroep

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

Nota aan het Sectorcomité XVIII van 1 juli 2010

Aanpassingen aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen

1. Inleiding

Op de vergadering van het Comité XVIII van 20 april 2010 werden de onderhandelingen opgestart over 4 voorstellen om het pensioendecreet van de VRT aan te passen. Op vraag van de vakverenigingen werd beslist om de onderhandelingen niet af te sluiten omdat er nog een vijfde voorstel van aanpassing aan het pensioendecreet moet worden toegevoegd. Dat behandelt de weerslag die loopbaanonderbreking en andere vormen van afwezigheid kunnen hebben op de pensioenberekening.

2. Voorstel.

De Directie legt in bijlage een voorstel van tekstaanpassing aan het pensioendecreet voor dat neerkomt op de toepassing van de terzake geldende federale regelgeving. Die regelgeving is ondermeer ook van toepassing op de Vlaamse ambtenaren.

Over dit voorstel werd op het BOC van de VRT op 23 juni een unaniem akkoord bereikt.

De Directie vraagt om de in het syndicaal statuut voorziene procedure van onderhandeling over dit voorstel en over de 4 voorstellen die reeds op 20 april werden besproken af te sluiten op 1 juli 2010.

3. Inwerkingtreding

De Directie zal het resultaat van de onderhandelingen samen met de vijf voorstellen voor goedkeuring voorleggen aan de Raad van Bestuur van de VRT. Na die goedkeuring worden de vijf voorgestelde aanpassingen aan het decreet overgemaakt aan de bevoegde Minister met de vraag om de procedure op te starten die kan leiden tot de gewenste aanpassingen aan het decreet.

De aanpassingen treden in werking na de eindstemming in het Vlaams Parlement.

Marcel Meys
directeur HR

Bijlagen: 1

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

Nota aan het Sectorcomité XVIII van 20 april 2010

Aanpassingen aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen

1.1 Inleiding

Verskillende omstandigheden verplichten er toe om het pensioendecreet voor de statutaire medewerkers aan te passen:

- gewijzigde wetgeving m.b.t. de perequatieregeling
- de invoering van het leeftijdscomplement
- uitvoering van Europese regelgeving over de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische wettelijke pensioenregelingen en deze van de instellingen van internationaal publiek recht
- een regeling voor de gehele of gedeeltelijke afstand van het statutair pensioenrecht voor bepaalde diensten

2.2. Voorstel.

Om dit te regelen stelt de directie een aantal aanpassingen aan de teksten van het pensioendecreet voor. Vier voorstellen van tekstaanpassing worden opgenomen als bijlage bij deze nota.

Op het Basisoverlegcomité van 19.02.09 werd unaniem positief advies verleend m.b.t. deze voorstellen.

2.3. Inwerkingtreding

Na goedkeuring door de Raad van Bestuur worden de voorstellen van aanpassing aan het decreet overgemaakt aan de bevoegde Minister met de vraag om de procedure op te starten die kan leiden tot de gewenste aanpassingen aan het decreet.

De aanpassingen treden in werking na de eindstemming in het Vlaams Parlement.

Marcel Meys
directeur HR

Bijlagen: 4

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

Pensioenregeling statutair personeel – Wijziging van het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen – Perequatieregeling.

1. Aanpassing aan de perequatieregeling.

Oorspronkelijk werd de perequatie van de rust- en overlevingspensioenen geregeld overeenkomstig bepalingen zoals voorzien in de Wet van 09 juni 1969 betreffende de rust – en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector.

Deze bepalingen vormden één referentie – het Rijksstatuut – dat in het verleden door alle openbare instellingen werd gevolgd.

Vandaag omvat het beheer van de perequatie het verzekeren van de opvolging van sterk uiteenlopende statuten, het federale, de verschillende gemeenschappen en gewesten, de autonome overheidsbedrijven,...

Tal van instellingen zijn geëvolueerd, hetzij doordat zij overgeheveld werden van het ene bestuursniveau naar het andere, hetzij doordat zij autonoom geworden zijn met een eigen statuut, hetzij doordat zij gesplitst werden.

De statuutwijzigingen zijn niet altijd bekend. De perequatie wordt in dat geval toegekend op basis van een onzekere rechtsgrond – met regularisaties achteraf – of zij wordt niet uitgevoerd, wat nadien dan weer aanleiding geeft tot de uitkering van achterstallen.

Het gebeurt ook steeds vaker dat graden worden afgeschaft. Voor de gepensioneerden met die graden moet de loonschaalevolutie van de afgeschafte graden gesimuleerd worden, met het risico van willekeur en incoherentie. Dit probleem wordt steeds scherper door de stijgende levensverwachting en het toenemend aantal reorganisaties dat zich binnen de openbare dienst voordoet.

Om aan deze problematiek tegemoet te komen, voert de Wet van 25 april 2007 betreffende de pensioenen van de openbare sector in zijn hoofdstuk IV daarom een totaal nieuw perequatiemechanisme in.

De nieuwe regeling, dwz een op loonkorven gebaseerd perequatiemechanisme dat om de twee jaar in werking wordt gesteld, maakt het mogelijk tegemoet te komen aan de zwakheden en ongelegen gevolgen van het vroegere systeem.

Het belang van de nieuwe formule ligt ook hierin dat zij de perequatie meer solidair en doorzichtig maakt. Alle pensioenen worden gekoppeld aan de tweejaarlijkse (referentieperiode waarin de loonsevolutie wordt gemeten) evolutie van een precies omschreven loonkorf en alle pensioenen van dezelfde korf zullen geperequateerd worden op basis van hetzelfde percentage.

Men loopt, met andere woorden, niet langer het risico dat bepaalde groepen binnen de gepensioneerden van de openbare sector onvoldoende of niet meer in aanmerking komen omdat de herzieningen met betrekking tot hun graad onzeker zijn (bv. oud- titularissen van intussen afgeschafte of in onbruik geraakte graden).

Kenmerkend is ook dat niet de verloningsevolutie van het personeel in actieve dienst wordt gemeten, maar de verloningsevolutie van de graden die voorkomen in de meest representatieve rustpensioenen van de betrokken korf die zijn ingegaan binnen de 4 jaar voorafgaand aan de referentieperiode waarin gemeten wordt. Daarbij wordt rekening gehouden met de evolutie van: de maxima van de weddenscalen, de weddenbijslagen, het vakantiegeld en de eindejaarspremie.

Overlevingspensioenen komen niet in aanmerking voor de samenstelling van de korf en de loonmeting, maar worden natuurlijk wel geperequateerd.

De perequatie is gelijk aan het percentage waarmee de globale bezoldiging op het einde van de referentieperiode is toegenomen ten opzichte van de bezoldiging op 31 december van het jaar dat voorafgaat aan die referentieperiode.

Hieraan dient toegevoegd dat de uitzonderlijke situaties waarin sommige gepensioneerden zodanig belangrijke perequaties genieten dat zij meer krijgen als gepensioneerde dan toen zij nog actief

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

waren, zich normaliter niet meer kunnen voordoen wegens de nivellering die door de korven wordt teweeg gebracht. De "categoriale" perequatie wordt in wezen omgevormd tot een algemeen recht. Ondanks de voordelen verbonden aan het nieuwe mechanisme verhoogt het de algemene kostprijs van de perequatie niet merkbaar.

2. Gevolgen voor het pensioen van de statutaire VRT-personeelsleden.

Overwegende dat de perequatieregeling behoort tot de algemeen geldende principes voor de rust- en overlevingspensioenen van alle statutaire medewerkers van de openbare sector en het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen nog een andersluidende bepaling bevat in het art 37 § 2, is het aangewezen om de tekst van het decreet aan te passen aan de gewijzigde regelgeving.

De tekstwijziging wordt best uitgevoerd in zo algemeen mogelijke bewoordingen, om te vermijden dat men bij kleinere wijzigingen op latere datum telkens opnieuw naar de Decreetgever moet stappen om onze regeling aan te passen. Een gewone doorverwijzing naar de federale regelgeving is het meest aangewezen.

3. Voorstel.

De Directie van de VRT stelt de volgende aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen voor:

Art.37 – paragraaf 2 wordt vervangen door volgende bepaling:

" Met ingang van 01 januari 2009 worden de rust- en overlevingspensioenen geperequateerd overeenkomstig de bepalingen die gelden voor de rust- en overlevingspensioenen die gelden voor de pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist.

Het toegekende perequatiepercentage is daarbij gelijk aan datgene wat geldt voor de perequatiekorf van de Vlaamse ministeries, de intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, de extern verzelfstandigde agentschappen en de Vlaamse gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk gewest."

Op het BOC van 19 februari 2009 werd hierover reeds een unaniem positief advies gegeven.

4. Uitvoering.

Na behandeling in het Comité XVIII wordt het voorstel voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de VRT, bevoegd voor de rechtspositieregeling van het VRT-personeel. Na bekrachtiging van het voorstel door de Raad van Bestuur, zal aan de Voogdijminister van de VRT worden gevraagd om de procedure voor de aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen op te starten.

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

Pensioenregeling statutair personeel – Wijziging van het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen – Complement wegens leeftijd.

1. Pensioencomplement wegens leeftijd.

De Wet van 12 augustus 2000 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen, zoals nadien gewijzigd, voert voor de rustpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist (art.2-1°) een complement wegens leeftijd in, dat als volgt wordt omschreven in

Art 5: "Het nominaal bedrag van de in artikel 2 bedoelde rustpensioenen, (eventueel beperkt tot het maximum van 3/4 bepaald in artikel 39, eerste lid van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, in voorkomend geval verminderd krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 206 van 29 augustus 1983 tot regeling van de berekening van het pensioen van de openbare sector voor diensten met onvolledige opdracht), wordt, voor de werkelijk gepresteerde diensten na 31 december 2000, verhoogd met een pensioencomplement waarvan het bedrag als volgt wordt vastgesteld :

- 0,125 % van dit nominaal bedrag voor elke maand begrepen tussen de eerste dag van de maand die volgt op die van de 60e verjaardag van het personeelslid en de laatste dag van de maand van zijn 62e verjaardag, zonder dat het bedrag van het complement per maand werkelijk gepresteerde dienst minder dan 15 EUR per jaar mag bedragen aan het spilindexcijfer 138,01;

- 0,167 % van dit nominaal bedrag voor elke maand begrepen tussen de eerste dag van de maand die volgt op die van de 62e verjaardag van het personeelslid en het einde van zijn loopbaan, zonder dat het bedrag van het complement per maand werkelijk gepresteerde dienst minder dan 20 EUR per jaar mag bedragen aan het spilindexcijfer 138,01.

Voor de toepassing van dit artikel worden enkel de verlopen met behoud van bezoldiging gelijkgesteld met werkelijk gepresteerde diensten.

Indien het personeelslid, tijdens de in het eerste lid bedoelde perioden, diensten met onvolledige opdracht heeft verstrekt, worden die perioden in aanmerking genomen ten belope van het gedeelte dat de werkelijk gepresteerde diensten vertegenwoordigen in verhouding tot dezelfde diensten met volledige opdracht."

Verder bepaalt de Wet van 12 augustus 2000 in zijn art 6:

" Art.6 § 1 - De krachtens deze afdeling toegekende rustpensioencomplementen maken integraal deel uit van het pensioen. (inwerkingtreding: 01 januari 2007)

De toekenning van de complementen mag niet tot gevolg hebben dat het pensioenbedrag de in artikel 39 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen bepaalde grenzen overschrijdt.

Ze worden niet toegekend als bij de berekening van het pensioen een ander tantième dan 1/60, 1/55, 1/50 of 1/48 in aanmerking werd genomen.

Voor de berekening van het rustpensioen worden de diensten en perioden waarvan de inaanmerkingneming zou verhinderen dat het complement wordt toegekend en aldus nadelig zou zijn voor betrokkene, buiten beschouwing gelaten."

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

2. Gevolgen voor het pensioen van de statutaire VRT-personeelsleden.

Uit het samen lezen van art.6 § 1 van de Wet van 12 augustus 2000, waaruit volgt dat het leeftijdscomplement integraal deel uitmaakt van het federale ambtenarenpensioen dat berekend wordt aan 1/55 per dienstjaar, en art.9 bis § 4 van de Wet op het vakbondsoverleg van 19 december 1974, waaruit volgt dat alle federale wettelijke bepalingen inzake ambtenarenpensioenen als minimale rechten moeten worden beschouwd, volgt dat het leeftijdscomplement voor de statutaire VRT – gepensioneerden moet beschouwd worden als een minimaal recht.

Aangezien het Decreet van 13 juli 1994 houdende de pensioenregeling voor de statutaire VRT personeelsleden nog geen leeftijdscomplement voorziet (het bestond toen ook nog niet voor het federaal openbaar ambt) moet het Decreet aangepast worden met terugwerking tot 01 januari 2007 (datum waarop de federale regelgeving uitdrukkelijk bepaalt dat het leeftijdscomplement integraal deel uitmaakt van het pensioen).

De tekstwijziging wordt best uitgevoerd in zo algemeen mogelijke bewoordingen, om te vermijden dat men bij kleinere wijzigingen op latere datum telkens opnieuw naar de Decreetgever moet stappen om onze regeling aan te passen. Een gewone doorverwijzing naar de federale regelgeving is het meest aangewezen.

Voor het statutair pensioenfonds is de regeling financieel voordelig. De meeruitgaven voor een eventueel complement worden immers ruimschoots gecompenseerd door de daarmee uitgespaarde pensioenuitgaven (voor de tijdspanne waarvoor het complement wordt toegekend) en de bijkomende inkomsten onder de vorm van persoonlijke bijdragen (voor dezelfde periode).

3. Voorstel.

De Directie van de VRT stelt de volgende aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen voor:

Toevoeging van een Art. 48 bis met volgende tekst:

“ Het nominaal bedrag van het rustpensioen wordt verhoogd met een complement wegens leeftijd overeenkomstig de bepalingen en onder de voorwaarden die gelden voor de rustpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist. Deze bepaling heeft uitwerking voor alle rustpensioenen die ingaan vanaf 01 januari 2007.”

Op het BOC van 19 februari 2009 werd hierover reeds een unaniem positief advies gegeven.

4. Uitvoering.

Na behandeling in het Comité XVIII wordt het voorstel voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de VRT, bevoegd voor de rechtspositieregeling van het VRT-personeel. Na bekrachtiging van het voorstel door de Raad van Bestuur, zal aan de Voogdijminister van de VRT worden gevraagd om de procedure voor de aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen op te starten.

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

Pensioenregeling statutair personeel – Wijziging van het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen – Overdracht tussen de Belgische wettelijke pensioenregelingen en deze van de instellingen van internationaal publiek recht.

1. Achtergrond.

Inwoners van een van de lidstaten van de Europese Unie die in een van die lidstaten een beroepsactiviteit hebben uitgeoefend die aanleiding kan geven tot de uitkering van een wettelijk pensioen in die lidstaat, en die nadien als personeelslid in dienst treden van een van de instellingen van de Unie (bv parlement, commissie, maar ook Euratom, Eurocontrol, Europees patentenbureau,...) en daar als personeelslid een pensioenrecht ten laste van de Unie verwerven, kunnen hun nationale pensioenrechten laten overhevelen naar de Unie zodat hun in de nationale lidstaten uitgeoefende beroepsactiviteit kan in aanmerking genomen voor het pensioen ten laste van de organen van de Unie.

Het omgekeerde kan ook, maar is uiteraard – gezien het verschil in uitbetaalde bedragen – minder gebruikelijk.

Het gaat hier om de uitvoering van Art. 11 § 2 van bijlage VIII van het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, zoals vastgelegd in verordening nr 259/68 van de Raad van de Europese Unie van 29 februari 1968.

Deze bepalingen hebben, overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie, rechtstreekse gelding in de lidstaten.

Ongeveer 1% van onze pensioendossiers heeft op vandaag een dergelijk internationaal karakter. In vergelijking met andere openbare werkgevers is dat veel, maar dat is historisch te verklaren. Bij het opstarten van de audiovisuele diensten van de Europese instellingen waren de openbare omroepen immers het traditionele rekruteringsgebied.

Maar ook heel wat gewone administratieve medewerkers die hun loopbaan bij de openbare omroep zijn begonnen, hebben na verloop van tijd hun weg naar een van de instellingen van de Unie gevonden.

De overdracht van deze pensioenrechten, wordt in het VRT pensioendecreet van 13 juli 1994 geregeld in hoofdstuk VI (art. 67 t/m 83).

Deze bepalingen, die een exacte kopie vormen van de toen nog geldige federale wet van 21 mei 1991 tot regeling van dezelfde materie, voorzien in een subrogatiesysteem.

Met ingang van de ingangsdatum van het pensioenrecht ten laste van de Unie tot de uitdoving van dat recht, wordt door de nationale overheid die normaal het nationale pensioen zou betalen (hier dus de VRT) een maandelijks bijdrage gestort aan de pensioenkas van de Unie, bijdrage die in verhouding staat tot de bij de nationale werkgever gepresteerde diensten die in aanmerking genomen worden voor de pensioenberekening van de Unie.

Deze wets- en decretale bepalingen waren echter in strijd met de tekst van de verordening 259/68 die slechts de betaling van ofwel de actuariële tegenwaarde, ofwel de betaling van een afkoopsom toeliet. (De actuariële tegenwaarde heeft tot doel de waarde van een onzekere toekomstige periodieke uitkering te kapitaliseren en resulteert dus uit de berekening van het kapitaal dat overeenkomt met het pensioen waarop de betrokkene in het nationaal kader recht zal hebben, met toepassing van een discontorente wegens de vervroegde uitbetaling ten opzichte van de vervalltermijn, en van een verminderingsfactor, bepaald naar evenredigheid met het risico van overlijden van de begunstigde voor de vervalltermijn en in functie van de leeftijd van de verzekerde en de sterftcijfers, waarbij voor beide factoren rekening wordt gehouden met de tijdspanne tussen het tijdstip waarop de actuariële tegenwaarde wordt vastgesteld, en dat waarop het pensioen zou zijn toegekend.

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

De berekening van de afkoopsom daarentegen kan bij bijdrageplichtige pensioenstelsels bestaan in de som van de door de verzekerde en in voorkomend geval de door diens werkgever betaalde bijdragen, eventueel vermeerderd met de intresten.)

Het subrogatiesysteem was uiteraard voordelig voor de Belgische nationale instellingen (gezien de gespreide betaling en eventueel zelfs – bij voortijdig overlijden – het wegvallen van enige betaling) maar nadelig voor de organen van de Unie.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft dan ook stelselmatig de Belgische regeling betwist en uiteindelijk kwam men tot een onderling akkoord waarbij de Belgische wetgeving in overeenstemming werd gebracht met de bepalingen van Verordening 259/68, waarbij gekozen werd voor het systeem van de afkoopsom.

Dit alles werd geconcretiseerd in de nieuwe Wet van 10 februari 2003, die wordt toegepast voor alle aanvragen tot overdracht ingediend vanaf 01 januari 2002.

Deze nieuwe wet is echter enkel van toepassing op die pensioenregelingen waarvoor de nationale wetgever rechtstreeks bevoegd was.

Hoewel de nationale wetgever de Gemeenschappen en Gewesten duidelijk verzocht analoge maatregelen te nemen voor de pensioenregelingen die onder hun bevoegdheid vielen (zie daarover ondermeer de memorie van toelichting bij art.3 van de nieuwe wet, Doc 50 2101/001 van de Kamer) heeft de Vlaamse Gemeenschap tot op vandaag nooit enige actie ondernomen.

Dit gaf dan ook dadelijk aanleiding tot problemen voor de afhandeling van dossiers van de openbare omroep, waarbij ook de aansprakelijkheid van België in het gedrang werd gebracht. In een aantal analoge zaken (o.a. Arrest dd 17 juli 1997 in zaak C-52/96, Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk Spanje) oordeelde het Hof van Justitie immers dat het de Lid – Staten zelf zijn die de gepaste maatregelen moeten nemen. Interne problemen binnen de Lid – Staat mogen het tijdig nemen van de maatregelen niet beletten.

In verscheidene VRT dossiers (o.a. Maebe, Thuy, Sniijders) vorderden de organen van de Unie dan ook ten opzichte van de VRT de toepassing van de bepalingen van de Wet van 10 februari 2003, terwijl dit – overeenkomstig de bepalingen van het pensioendecreet – niet ging.

Uiteindelijk, om de dossiers op nationaal vlak niet te laten ontsporen en de juiste opbouw van de pensioenrechten bij de Unie van de gewezen collega's niet verder in gevaar te brengen, deelde de VRT per aangetekend schrijven dd 23 maart 2006 aan de PDOS (Pensioendienst voor de Overheidssector, voor statutaire pensioenen belast met de uitvoering van de bepalingen van de Wet van 10 februari 2003) mee dat de VRT bereid was om voortaan, in afwachting van de noodzakelijke decreetwijziging, de bepalingen van de Wet van 10 februari 2003 voorlopig toe te passen. De toepassing van de nieuwe wet is tot op vandaag de administratieve praktijk.

Met een aangetekend schrijven dd 01 oktober 2007 bracht de VRT de Gemeenschapscommissaris bij de VRT op de hoogte van het feit dat, aangezien het VRT pensioendecreet op het vlak van de internationale pensioentransfers in strijd was met de Europese regelgeving, het desbetreffende hoofdstuk van het Decreet de facto buiten werking werd gesteld en dat er, in afwachting van een herziening van het pensioendecreet, werd overgegaan tot de toepassing van de bepalingen van de federale Wet van 10 februari 2003.

De VRT ontving geen enkele reactie op deze mededeling.

Het verdient uiteraard aanbeveling de bepalingen van het VRT – pensioendecreet in overeenstemming te brengen met de voorschriften van Verordening 259/68 van de Raad van de Europese Unie – en met de administratieve praktijk op vandaag.

De tekstwijziging wordt best uitgevoerd in zo algemeen mogelijke bewoordingen, om te vermijden dat men bij kleinere wijzigingen op latere datum telkens opnieuw naar de Decreetgever moet stappen om onze regeling aan te passen. Een gewone doorverwijzing naar de federale regelgeving is het meest aangewezen.

De nieuwe regeling is voordelig voor het statutair pensioenfonds, vooral op het vlak van de beheerskosten. Tegenover de jarenlange betaling van een maandelijkse som met de daaraan verbonden behandelingskosten staat nu de éénmalige betaling van een afkoopsom, waarna het dossier definitief kan worden afgesloten.

Tot slot kan gemeld worden dat, voor wat betreft de wettelijke pensioenen van de contractuele collega's, het probleem zich niet stelt. Deze wettelijke pensioenen behoren immers tot de bevoegdheid van de federale wetgever en daar worden de bepalingen van de Wet van 10 februari 2003

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

automatisch toegepast (de Rijksdienst voor Pensioenen is daarbij verantwoordelijk voor de afhandeling van deze dossiers).

2. Voorstel.

De Directie van de VRT stelt de volgende aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen voor:

Toevoeging vooraan in hoofdstuk VI van een Art. 66 bis met volgende tekst:

“ De bepalingen van de overige artikelen van dit hoofdstuk hebben uitwerking voor alle aanvragen tot overdracht die werden ontvangen tot 31 december 2001. De afhandeling van aanvragen tot overdracht ontvangen vanaf 01 januari 2002, worden behandeld overeenkomstig de bepalingen en onder de voorwaarden die vanaf die datum gelden voor de pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist. “

Op het BOC van 19 februari 2009 werd hierover reeds een unaniem positief advies gegeven.

3. Uitvoering.

Na behandeling in het Comité XVIII wordt het voorstel voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de VRT, bevoegd voor de rechtspositieregeling van het VRT-personeel. Na bekrachtiging van het voorstel door de Raad van Bestuur, zal aan de Voogdijminister van de VRT worden gevraagd om de procedure voor de aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen op te starten.

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

Pensioenregeling statutair personeel – Wijziging van het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen – De gehele of gedeeltelijke afstand van het statutair pensioenrecht voor bepaalde diensten.

1. Achtergrond.

In de loopbaan van een werknemer komen meer en meer gemengde loopbanen voor waardoor men, in de loop van zijn carrière, voor verschillende diensten aan verschillende pensioenregelingen – en dan soms nog in diverse varianten – in de eerste pijler onderworpen is, bv de diverse berekeningsvarianten in de gewone werknemersregeling, de regelingen van de openbare sector en zelfs de zelfstandigenregeling.

Soms kunnen de diverse loopbaanperioden in aanmerking genomen worden in verschillende regelingen, maar geven ze aanleiding tot een verschillend eindresultaat voor de gepensioneerde. Er moet dan billijkheidshalve in de reglementering een mogelijkheid worden ingebouwd voor de pensioeninstelling om, hetzij ambtshalve – voor zover detecteerbaar – hetzij op verzoek van de begunstigde indien de pensioeninstelling zelf over onvoldoende inlichtingen beschikt om een doordachte beslissing te nemen, de meest voordelige oplossing voor de begunstigde te kiezen. De federale wetgever heeft dit al vroeg ingezien.

Zo bevat de algemene Wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen in zijn art.8 § 4 de volgende bepaling:

“ Voor de berekening van het rustpensioen wordt geen rekening gehouden met de dienstdtijd en de perioden waarvan het in aanmerking nemen nadelig zou zijn voor de betrokkene ”.

Het Decreet van 13 juli 1994 tot regeling van de statutaire rust- en overlevingspensioenen bevat geen dergelijke bepaling.

Het Decreet bevat wel een mogelijkheid om op eigen verzoek afstand te doen van de uitbetaling van de totaliteit van het pensioen (artikelen 102 tot en met 105), maar deze bepalingen volstaan hier niet. Bij de opschorting van de uitbetaling voor een bepaalde periode blijft het basisrecht op zich immers bestaan, en het is hier wel degelijk nodig afstand te kunnen doen van het recht op statutair pensioen voor bepaalde dienstperioden.

Enkel op die manier kunnen die dienstperioden in aanmerking genomen worden voor de vaststelling van het recht in andere regelingen.

Het inbouwen van een oplossing voor deze problematiek wint meer en meer aan belang, vooral sedert het uitbouwen van aanvullende pensioenregelingen in de tweede pensioenpijler.

Bij het vergelijken van de opgebouwde rechten, moet dan ook voor een realistische vergelijking tussen de verschillende mogelijke regelingen steeds de som worden genomen van de opgebouwde rechten in de eerste – en de tweede pensioenpijler voor dezelfde tijdsperiode.

Aangezien ook binnen de VRT een aanvullend bedrijfspensioenplan is opgebouwd, verdient het zeker aanbeveling het VRT – pensioendecreet aan deze gewijzigde toestand aan te passen.

De toepassing van deze wijziging kan enkel gunstige gevolgen hebben voor de uitgaven van het statutair pensioenfonds.

2. Voorstel.

De directie wenst in het pensioendecreet mogelijkheden te voorzien om zowel ambtshalve – als op verzoek van de begunstigde, bepaalde dienst – en gelijkgestelde perioden van het statutair pensioenrecht uit te sluiten indien blijkt dat de begunstigde daardoor betere voordelen kan verkrijgen in andere pensioenregelingen van de eerste of tweede pensioenpijler.

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

De Directie van de VRT stelt de volgende aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen voor:

Toe te voegen artikelen:

Art.25 bis: " Voor de berekening van de pensioenen wordt geen rekening gehouden met de diensttijd en de gelijkgestelde perioden waarvan het in aanmerking nemen nadelig zou zijn voor de betrokkene. "

Art. 105 bis: " Elke gerechtigde op een ter uitvoering van dit decreet toegekend pensioen kan afstand doen van het statutair pensioenrecht voor door hem duidelijk omschreven dienst – of gelijkgestelde perioden.

Deze afstand, die definitief is, moet met een aangetekende brief worden meegedeeld aan de gedelegeerd bestuurder van de VRT voor de ingangsdatum van het pensioen. "

Op het BOC van 19 februari 2009 werd hierover reeds een unaniem positief advies gegeven.

3. Uitvoering.

Na behandeling in het Comité XVIII wordt het voorstel voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de VRT, bevoegd voor de rechtspositieregeling van het VRT-personeel. Na bekrachtiging van het voorstel door de Raad van Bestuur, zal aan de Voogdijminister van de VRT worden gevraagd om de procedure voor de aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen op te starten.

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

Pensioenregeling statutair personeel – Wijziging van het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen – Invloed van loopbaanonderbreking en andere afwezigheidsperioden op de pensioenberekening.

1. Achtergrond.

Het VRT pensioendecreet van 13 juli 1994 bevat een aantal bepalingen die de in aanmerkingneming van deze perioden van afwezigheid voor de statutaire pensioenberekening regelen. Kort samengevat kunnen die als volgt worden voorgesteld:

Deeltijds werken om familiale- of sociale redenen (art.15- lid 3): telt mee voor het aan de afwezigheid voorafgaand activiteitspercentage (meestal 100%), zonder contingentering en ongeacht de duur van de loopbaan.

Wanneer de berekende verhouding (tussen diensten met onvolledige opdracht en diensten met volledige opdracht) gelijk is aan of hoger dan 8/10, wordt zij geacht gelijk te zijn aan de eenheid (art 15 – lid 2).

Voltijds verlof zonder wedde (art.36 – lid 3): er wordt een maand per kalenderjaar in aanmerking genomen, zonder contingentering en ongeacht de duur van de loopbaan.

Voltijdse of deeltijdse loopbaanonderbreking (art.32 en 33): ongeacht de soort (gewoon, palliatief, ouderschapsverlof,...) wordt alles samen het eerste kalenderjaar gratis voor pensioenopbouw in aanmerking genomen (uitbereikbaar tot 3 jaar in geval van jonge kinderen). De volgende 4 jaar worden in aanmerking genomen mits betaling van een persoonlijke bijdrage. Het geheel (alles samen al- dan niet met bijdragebetaling maximum vijf jaar) zonder verdere contingentering en op vandaag zonder invloed van de duur van de loopbaan.

Het valt ook op dat er een feitelijke tegenspraak mogelijk is tussen de art. 15-lid 2 en de art.32 en 33, wat tot verwarring leidt: deeltijdse loopbaanonderbreking kan immers ook als een vorm van diensten met een onvolledige opdracht beschouwd worden

Sedert 1994 is de maatschappelijke organisatie enorm geëvolueerd. Deeltijds werk in al zijn facetten en vormen kwam vroeger wel voor, maar in veel mindere mate dan vandaag.

Het feit dat het pensioendecreet van de VRT voor deze – en andere vormen van al- dan niet deeltijdse afwezigheden over onvoldoende of niet aangepaste bepalingen beschikt, heeft op het vlak van het VRT pensioenstelsel belangrijke gevolgen. Daarenboven zorgt het pensioendecreet op die manier ook voor rechtsonzekerheid voor de pensioengerechtigde statutaire VRT-medewerker.

Binnen het pensioenstelsel van de Rijksambtenaren werd er (onder de vorm van twee genummerde KB's – nr 206 van 29 augustus 1983 en nr 442 van 14 augustus 1986) een regeling uitgewerkt. Deze regeling wordt nu ook al geruime tijd quasi algemeen toegepast binnen alle andere openbare pensioenregelingen, en geldt dus ook voor de pensioenen voor de ambtenaren van de Vlaamse gemeenschap en van de Vlaamse openbare instellingen die aangesloten zijn bij de " pool der parastatalen " (stelsel van de Wet van 24 april 1958).

De bedrijfsleiding van de VRT is van oordeel dat het wenselijk is dat de VRT pensioenregeling zich zou aansluiten bij de veralgemeende regeling zoals hierboven aangegeven.

De tekstwijziging van het pensioendecreet die daarvoor noodzakelijk is wordt best uitgevoerd in zo algemeen mogelijke bewoordingen, om te vermijden dat men bij kleinere wijzigingen op latere datum telkens opnieuw naar de Decreetgever moet stappen om onze regeling aan te passen. Een rechtstreekse doorverwijzing naar de federale regelgeving die trouwens, zoals al aangegeven, reeds voor alle andere Vlaamse ambtenaren geldt, is het meest aangewezen. Dat zorgt er ook voor dat de diverse regelgevingen ook in de toekomst aan elkaar aangepast zullen blijven, wat problemen inzake de doorfacturering van pensioendelen aan andere openbare pensioenregelingen (bij toepassing van de Wet van 14 april 1965) voorkomt.

Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie
Directie HR

2. Voorstel.

De VRT bedrijfsleiding stelt om het geheel van deze problematieken op te lossen, een aanpassing van artikel 15 van het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen voor:

Artikel 15

“Alle voor de berekening van de pensioenen verstrekte diensten worden in aanmerking genomen volgens hun werkelijke duur wanneer het gaat om diensten met volledige opdracht en, wanneer het gaat om diensten met onvolledige opdracht, tot beloop van het gedeelte dat zij vertegenwoordigen in verhouding tot dezelfde diensten met volledige opdracht.

De perioden van al- dan niet voltijdse afwezigheid, die voldoen aan de in de andere artikelen van dit decreet gestelde voorwaarden voor in aanmerkingneming voor pensioenberekening, worden voor de uiteindelijke berekening van het pensioen slechts in aanmerking genomen tot beloop van een bepaald percentage van het totaal van de werkelijk gepresteerde diensten.

Dit percentage is gelijk aan het percentage dat voor hetzelfde type van afwezigheden en onder dezelfde omstandigheden geldig is voor de berekening van de statutaire pensioenen van de personeelsleden van de federale overheidsdiensten. ”

Op het BOC van 23 juni 2010 werd hierover reeds een unaniem positief advies gegeven.

3. Uitvoering.

Na behandeling in het Comité XVIII wordt het voorstel voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de VRT, bevoegd voor de rechtspositieregeling van het VRT-personeel. Na bekrachtiging van het voorstel door de Raad van Bestuur, zal aan de Voogdijminister van de VRT worden gevraagd om de procedure voor de aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen op te starten.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 49.263/3
VAN 1 MAART 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 11 februari 2011 door de Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen, toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse radio- en televisie-uitzendingen in België, omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen, toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden", heeft het volgende advies gegeven:

49.263/3

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe de pensioenregeling voor de vastbenoemde personeelsleden van de Vlaamse Radio- en Televisieomroep (hierna: VRT) te wijzigen, waarbij rekening wordt gehouden met een aantal evoluties van de federale pensioenregeling met betrekking tot het openbaar ambt, waarop de pensioenregeling van de VRT is afgestemd.

Daartoe wordt het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen, toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen, toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden aangepast. De aanpassingen betreffen de volgende aangelegenheden:

- de invloed van deeltijds werk en afwezigheidsperiodes op de pensioenberekening (artikel 2);
- de perequatierregeling (artikel 4);
- de invoering van een pensioencomplement wegens leeftijd (artikel 5);
- de regeling van het verband tussen de VRT-pensioenregeling en deze van de instellingen van internationaal publiek recht (artikel 6);
- de mogelijkheid om (gedeeltelijk) afstand te doen van het recht op statutair pensioen voor bepaalde dienstperiodes (artikelen 3 en 7).

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

49.263/3

ALGEMENE OPMERKING

3. In verschillende bepalingen van het ontwerp wordt verwezen naar de bepalingen inzake pensioenen van de statutaire personeelsleden van de "federale overheidsdiensten" of naar bepalingen inzake pensioenen "ten laste van de openbare schatkist". Die werkwijze is ingegeven vanuit de zorg een zo groot mogelijke afstemming op de federale regelgeving te realiseren. Al kleven er een aantal bezwaren aan regelgeving bij verwijzing naar federale teksten, te dezen is zulk een verwijzing effectief het meest voor de hand liggende middel om die doelstelling van de decreetgever te bereiken. De stellers van het ontwerp dienen evenwel na te gaan of het procédé er niet in de weg aan staat dat de betrokkenen met voldoende zekerheid de bepalingen kunnen identificeren aan de hand waarvan zij de omvang van hun pensioenaanspraken kunnen bepalen.

Volgens de door de gemachtigde aangewezen contactpersoon heeft de verwijzing naar de federale regelgeving slechts betrekking op de in de memorie van toelichting vermelde bepalingen. Te dien aanzien moet worden vastgesteld dat de betrokken regelgeving in die memorie van toelichting op een onprecieze wijze wordt vermeld (zo wordt het opschrift van de relevante wetten of besluiten niet steeds weergegeven) en dat de toelichting zelfs een foutieve verwijzing bevat (waar gewag wordt gemaakt van "de wet van 24 april 1958" wordt wellicht de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden bedoeld). In ieder geval dienen deze tekortkomingen in de memorie van toelichting te worden weggewerkt.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 2

4. Met betrekking tot het ontworpen artikel 15, tweede lid, van het decreet van 13 juli 1994 verschaft de door de gemachtigde aangewezen contactpersoon de volgende toelichting:

"De aanrekening voor de pensioenen van de afwezigheden (al dan niet met loon) wordt gestuurd door het KB nr. 442 van 14 augustus 1986 (BS 30 Augustus). En daarbij hebben we hier vooral belangstelling voor de afwezigheden bedoeld in art. 3, § 1, 6° van dat besluit [...].

49.263/3

Zoals U kan zien in de tekst van het besluit mogen dergelijke afwezigheden (samen met de anderen voorzien in art. 3, § 1) als dienst in aanmerking genomen worden voor de berekening van de pensioenen, maar de aanrekening is gecontingenteerd in functie van de leeftijd van de betrokkenen (een percentage tussen de 20 en 25 van de voor de pensioenberekening in aanmerking genomen loopbaan).

Bij volledige toepassing zonder correctie, zou het er dus toe kunnen leiden dat - door het samennemen met de eventuele andere afwezigheden voorzien in art. 3, § 1 - de afwezigheden zoals vermeld in art. 3, § 1 - 6° voor in aanmerkingneming worden afgetopt (het zou ook kunnen van niet maar dat hangt dus individueel af van het beroepsverleden van de betrokkenen).

Dat eventuele aftoppen is niet de bedoeling, vandaar dat ze door het nieuwe derde lid van art. 15 aan het toepassingsgebied van de federale regelgeving worden onttrokken. Gezien het gaat om een dienstvrijstelling met wedde (eigenlijk een vorm van betaald verlof) worden ze daardoor voor de pensioenberekening steeds in aanmerking genomen voor hun niet-ingekorte duur."

Het verdient aanbeveling om deze verduidelijking in de memorie van toelichting te integreren.

Artikel 4

5. Wat betreft de in het ontworpen artikel 37, derde lid, van het decreet van 13 juli 1994 voorkomende datum van 1 januari 2009 verklaarde de door de gemachtigde aangewezen contactpersoon wat volgt:

"Het nieuwe perequatiemechanisme (praktisch beheerd door PDOS) werkt samengevat ongeveer als volgt: gedurende een peilperiode van 2 jaar, voorafgaand aan de eigenlijke perequatie, wordt via een systeem van gewogen gemiddelden voor alle personeelsleden die tot een bepaalde « korf » behoren de gemiddelde stijging van de loonschalen opgemeten (dus effectief de totale schalen, niet de individuele verloning van een personeelslid telt - die uiteraard door het systeem van de baremieke verhogingen kan verhogen zonder dat er aan de weddenschaal zelf iets verandert). Dat percentage wordt dan toegekend aan alle gepensioneerden die vroeger als actief personeelslid deel uitmaakten van de betrokken korf (VRT behoort tot korf 3).

De eerste peilperiode liep van 01 januari 2007 tot en met 31 december 2008, met perequatie op 01 januari 2009.

De tweede peilperiode liep van 01 januari 2009 tot en met 31 december 2010, met perequatie op 01 januari 2011.

De VRT gepensioneerden ontvingen beide perequaties. [...]

Zoals hierboven aangegeven ontvangen alle gepensioneerden die tot dezelfde korf behoren hetzelfde percentage. Niemand ontvangt (binnen dezelfde korf) procentueel minder. Gezien de dadelijke toepassing, waren er geen retroactieve betalingen."

49.263/3

Ook deze verduidelijking zou in de memorie van toelichting kunnen worden geïntegreerd.

Artikel 5

6. Het ontworpen artikel 48*bis* van het decreet van 13 juli 1994 strekt tot de invoering van een verhoging van het bedrag van het rustpensioen met een leeftijdscomplement overeenkomstig de bepalingen en onder de voorwaarden die gelden voor de rustpensioenen ten laste van de openbare schatkist. Luidens de tweede zin ervan heeft dat artikel "uitwerking voor alle rustpensioenen die ingaan vanaf 1 januari 2007".

Zoals de genoemde zin is geformuleerd, zou hij in die zin kunnen worden begrepen dat het leeftijdscomplement zal worden toegepast op alle pensioenen die zijn ingegaan op 1 januari 2007, maar dan enkel voor de toekomst. In de memorie van toelichting wordt evenwel vooropgesteld dat "het decreet [van 13 juli 1994 moet worden aangepast] met terugwerking tot 1 januari 2007", en de door de gemachtigde aangewezen contactpersoon bevestigt dat het de bedoeling is om de regeling af te stemmen op de federale regelgeving, waar het leeftijdscomplement met ingang van 1 januari 2007 geldt². Omwille van de duidelijkheid wordt zulks best uitdrukkelijk bepaald.

Artikel 6

7. Het ontworpen artikel 66*bis* van het decreet van 13 juli 1994 heeft betrekking op de overdracht tussen de VRT-pensioenregeling en deze van instellingen van internationaal publiek recht. Luidens dat ontworpen artikel gelden de in de artikelen 67 tot 83 van het decreet van 13 juli 1994 opgenomen regels voor alle aanvragen tot overdracht die werden ontvangen tot 31 december 2001, terwijl de aanvragen tot overdracht die werden ontvangen vanaf 1 januari 2002, worden behandeld overeenkomstig de regels die gelden voor de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de openbare schatkist, wat erop neerkomt dat die aanvragen worden behandeld volgens de regels opgenomen in de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht. Die laatste wet strekt ertoe de Belgische regelgeving conform de Europese regelgeving te maken, meer bepaald met artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen. De genoemde wet kwam tot stand

² Ook in de praktijk lijkt het leeftijdscomplement voor de statutaire VRT-personeelsleden te zijn toegekend vanaf 1 januari 2007.

49.263/3

nadat het Hof van Justitie had vastgesteld dat België de krachtens het Europese recht op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door te weigeren de nodige maatregelen vast te stellen met het oog op de overschrijving, naar het gemeenschappelijk pensioenstelsel, van de actuariële tegenwaarde of de aankoopsom van de onder het Belgische pensioenstelsel verworven pensioenrechten, overeenkomstig de zo-even genoemde bepaling van het genoemde statuut ³.

Door het hanteren van de scharnierdatum van 1 januari 2002 kunnen vóór die datum geopende dossiers op geen enkele wijze worden behandeld volgens de nieuwe regels, zodat het onmogelijk is om voor die dossiers alsnog toepassing te maken van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Europese Ambtenarenstatuut. Door de regeling slechts voor een beperkte tijdsperiode (namelijk met ingang van 1 januari 2002) in overeenstemming te brengen met die laatste bepaling, komt de ontworpen regeling niet alleen op gespannen voet te staan met de Europeesrechtelijke verplichtingen ter zake, maar wordt ook een verschil in behandeling gecreëerd tussen ambtenaren al naargelang hun aanvraag tot overdracht werd gedaan vóór of na 1 januari 2002. Dat verschil in behandeling lijkt niet te verantwoorden, juist omdat ze moeilijk te verenigen valt met het Europese recht. De stellers van het ontwerp dienen dan ook te overwegen de retroactiviteit van het in te voegen artikel 66*bis* van het decreet van 13 juli 1994 uit te breiden tot op de datum van inwerkingtreding van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Europese Ambtenarenstatuut.

³ H.v.J., nr. 137/80, 20 oktober 1981, Commissie t. België.

49.263/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessoren van de
	J. VELAERS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door H. T. CORTHAUT, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Artikel 15 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio- en Televisie uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 15. Alle voor de berekening van de pensioenen verstrekte diensten worden in aanmerking genomen volgens hun werkelijke duur wanneer het gaat om diensten met volledige opdracht en, wanneer het gaat om diensten met onvolledige opdracht, tot beloop van het gedeelte dat zij vertegenwoordigen in verhouding tot dezelfde diensten met volledige opdracht.

De perioden van al dan niet voltijdse afwezigheid, die voldoen aan de in de andere artikelen van dit decreet gestelde voorwaarden voor in aanmerkingneming voor pensioenberekening, worden voor de uiteindelijke berekening van het pensioen slechts in aanmerking genomen tot beloop van een bepaald percentage van het totaal van de werkelijk gepresteerde diensten. Dit percentage is gelijk aan het percentage dat voor hetzelfde type van afwezigheden en onder dezelfde omstandigheden geldig is voor de berekening van de statutaire pensioenen van de personeelsleden van de federale overheidsdiensten.

De perioden van verlof voorafgaand aan pensionering en van dienstvrijstelling voorafgaand aan pensionering waarin uiterlijk ingestapt is op 1 juli 2011 vallen niet onder de toepassing van het tweede lid.”.

Art. 3. In hetzelfde decreet wordt een artikel 25bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 25bis. Voor de berekening van de pensioenen wordt geen rekening gehouden met de diensttijd en de gelijkgestelde perioden waarvan het in aanmerking nemen nadelig zou zijn voor de betrokkene.”.

Art. 4. In artikel 37 van hetzelfde decreet wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

“Met ingang van 1 januari 2009 wordt op de rust- en overlevingspensioenen de perequatie toegepast overeenkomstig de bepalingen voorzien in hoofdstuk IV van de wet van 25 april 2007 betreffende de pensioenen van de openbare sector. Het toegekende perequatiepercentage is daarbij gelijk aan datgene wat geldt voor de perequatiekorf van de Vlaamse ministeries, de intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, de extern verzelfstandigde agentschappen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brusselse

Hoofdstedelijke Gewest. Bij wijziging van deze bepalingen in de toekomst, wordt voor de rust- en overlevingspensioenen het perequatiemechanisme toegepast zoals het zal gelden voor het pensioen van de personeelsleden van de Vlaamse ministeries.”.

Art. 5. In hetzelfde decreet wordt een artikel 48bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 48bis. Het nominaal bedrag van het rustpensioen wordt verhoogd met een complement wegens leeftijd overeenkomstig de bepalingen en onder de voorwaarden die gelden voor de rustpensioenen toegekend aan de personeelsleden van de federale overheidsdiensten. Deze bepaling heeft uitwerking voor alle rustpensioenen die ingaan vanaf 1 januari 2007, met terugwerking tot op 1 januari 2007.”.

Art. 6. In hetzelfde decreet wordt een artikel 66bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 66bis. De bepalingen van de overige artikelen van dit hoofdstuk hebben uitwerking voor alle aanvragen tot overdracht die werden ontvangen tot 31 december 2001. De afhandeling van aanvragen tot overdracht ontvangen vanaf 1 januari 2002, worden behandeld overeenkomstig de bepalingen en onder de voorwaarden die vanaf die datum gelden voor de rust- en overlevingspensioenen toegekend aan de personeelsleden van de federale overheidsdiensten en hun rechtverkrijgenden.”.

Art. 7. In hetzelfde decreet wordt een artikel 105bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 105bis. Elke gerechtigde op een ter uitvoering van dit decreet toegekend pensioen kan afstand doen van het statutair pensioenrecht voor door hem duidelijk omschreven dienst- of gelijkgestelde perioden.

Deze afstand, die definitief is, moet met een aangetekende brief worden meegedeeld aan de gedelegeerd bestuurder van de VRT voor de ingangsdatum van het pensioen.”.

Brussel, 1 juli 2011.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen,
Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN